

Perinteet:
Talvisodan
päättymis-
päivänä
veteraanit
istuivat
pulpetteihin,
ja tarinat
talvisodasta
alkoivat elää.

KANNONKOSKI
Mari Waali

– 73 vuotta ja 3 minuuttia sitten
tuli rauha.

Keski-Suomen sotaveteraanipiirin toiminnanjohtajan **Timo Hakalan** avaus Kannonkosken yläkoulun 8. luokan historian tunnilla on vaikuttava.

Talvisota päättyi täsmälleen juuri silloin. Kannonkosken veteraanit haluavat, että nuoret myös muistavat näitä isosien asioita. Tämän vuoksi he kutsuivat itsensä keskiviikkona yläkoulun historian tunnille – liveinä. Kaksi oman kylän veteraania, **Ilmari Oinonen** ja **Antti Rantanen**, veteraaniyhdistyksen puheenjohtaja **Martti Hämäläinen** ja sihteeri **Eero Leppänen** panivat puvut päälle, kuten arvokkaissa tilaisuuksissa on tapana, ja istuivat pulpetteihin.

Kannonkosken ainoa elossa oleva talvisodan veteraani ei enää jaksanut tilaisuuteen tulla, joten tuuraajiksi lupautuivat jatkosodassa olleet Oinonen ja Rantanen.

– Talvisodassa olin vielä Kannonkosken metsissä metsätöissä. Jatkosodassa vihollisen selus-

Veteraanisukupolven työtä muistetaan Kannonkoskella. Perinteen siirto nuorille on alkanut. Taustalla sotaveteraani Ilmari Oinonen seuraa, kun yhdistyksen puheenjohtaja Martti Hämäläinen avustaa seppeleenlaskijoita Johanna Kauppista ja Paavo Kauppista protokollassa.

van presidentin **Mauno Koiviston** kaverina, Oinonen paljastaa.

Vajaan tunnin aikana nuorten vieraina pistäytyvät myös presidentti **Kyösti Kallio**, führer **Hitler** ja marsalkka **Mannerheim** – ja iso joukko suomalaisia talvisodan sotilaita. Niitä, joita metsissä hiihtäviksi valkoisiksi aavesotilaisiksi maailman medioissa kutsuttiin. – Ehdottoman mielenkiintois-

tapahtumista, muotoillivat kahdeksaluokkalaiset **Paavo Kauppinen** ja **Jonathan Rühlmann**.

Eryteisesti paikallista tietoa. Kannonkosken miehet lähtivät talvisotaan jalkaväkirykmentti 30, I pataljoonan riveissä. Heidän työmaansa oli Taipaleenjoella. Pienen kylän sankarihautausmaalla on yli sata miestä. Heistä 42 kaatui 105 päivää kestäneen talvisodan aikana.

sa enemmän kuin jatkosodassa, laskevat pojat.

Nuorten arkea eivät sota-ajan asiat kovin läheltä liippaa. Paavon isopapat selvisivät sodasta elävinä.

– Jotain puhetta sota-asioista oli, mutta ei paljon. Jotain sellaista, että aseiden kanssa siellä touhuttiin, Paavo Kauppinen kertoo. Samaa muistelee sotaveteraani Antti Rantanen. Hän to-

asioita enää muista, mutta sen Rantanen allekirjoittaa, ettei näistä asioista sodan jälkeen ollut tapana puhua.

Tänä päivänä Kannonkoskella halutaan puhua, ja muistaa. Vierailu yläkoululla on yksi monista Kannonkosken sotaveteraanien tavoista hoitaa veteraanasioita. Yhdistys huolehtii jäljellä olevien veteraanien, heidän puoliso-

huolta, että veteraani saa sen, mikä hänelle kuuluu. Myös kunnia perinteitä vaalitaan, kuten sitä, että veteraanin hautajaisiin solmitaan käsin havukranssi.

Tärkeä työ ei pääty viimeisiin hautajaisiin. Tulevina vuosina veteraanityön pääpaino siirtyy perinnetyöhön: silloin pidetään huolta siitä, ettei sotaveteraanisukupolven työ unohdu. Tätä tehdään jo Kannonkoskel-